

Yabancılara Türkçe Öğretiminin Güncel Sorunları

Muhammet MEMİŞ

Doç. Dr. Muhammet MEMİŞ

YABANCILARA TÜRKE ÖRETİMİNİN GÜNCEL SORUNLARI

ISBN 978-625-7676-45-8

DOI 10.14527/ 9786257676458

Kitap içeriğinin tüm sorumluluğu yazarına aittir.

© 2021, PEGEM AKADEMI

Bu kitabın basım, yayım ve satış hakları Pegem Akademi Yay. Eđt. Dan. Hizm. Tic. A.Ő.'ye aittir. Anılan kuruluşun izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri, kapak tasarımı; mekanik, elektronik, fotokopi, manyetik kayıt ya da başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz. Bu kitap T.C. Kùltür ve Turizm Bakanlığı bandrolü ile satılmaktadır. Okuyucularımızın bandrolü olmayan kitaplar hakkında yayınevimize bilgi vermesini ve bandrolsüz yayınları satın almamasını diliyoruz.

Pegem Akademi Yayıncılık, 1998 yılından bugüne uluslararası düzeyde düzenli faaliyet yürüten **uluslararası akademik bir yayınevidir**. Yayımladığı kitaplar; Yükseköğretim Kurulunca tanınan yükseköğretim kurumlarının kataloglarında yer almaktadır. Dünyadaki en büyük çevrimiçi kamu erişim kataloğu olan **WorldCat** ve ayrıca Türkiye'de kurulan **Turcademy.com** tarafından yayınları taranmaktadır, indekslenmektedir. Aynı alanda farklı yazarlara ait 1000'in üzerinde yayını bulunmaktadır. Pegem Akademi Yayınları ile ilgili detaylı bilgilere <http://pegem.net> adresinden ulaşılabilmektedir.

I. Baskı: Őubat 2021, Ankara

Yayın-Proje: Őehriban Türüldür
Dizgi-Grafik Tasarım: Müge Çetin
Kapak Tasarım: Pegem Akademi

Baskı: Vadi Grup Basım A.Ő.
İvedik Organize Sanayi 28. Cadde 2284 Sokak No:105
Yenimahalle/ANKARA Tel: (0312) 394 55 91

Yayıncı Sertifika No: 36306
Matbaa Sertifika No: 49180

İletişim

Karanfil 2 Sokak No: 45 Kızılay / ANKARA
Yayınevi: 0312 430 67 50 - 430 67 51
Dağıtım: 0312 434 54 24 - 434 54 08
Hazırlık Kursları: 0312 419 05 60
İnternet: www.pegem.net
E-ileti: pegem@pegem.net
WhatsApp Hattı: 0538 594 92 40

ÖN SÖZ

Bu kitap, “*Türkçem benim ses bayrağım.*” ve “*Türkçenin çekilmediği yerler vatandır.*” düsturunu daima içinde taşıyan bir Türk olarak, Türk dili bayrağını daha yükseklerle çekmek ve güzel kokulu Türkçemizden Dünya üzerinde yaşayan herkese bir demet sunabilmek üzere yürütülen çalışmalara naçizane bir katkı sunmayı boynumun borcu bildiğim için kaleme alınmıştır.

Dünyanın en köklü dillerinden olan Türkçenin yabancı-ikinci dil olarak öğretim serüveni, Orta Avrupa’dan Çin’e kadar uzanan gönül coğrafyamızda büyük Türk bilgini Kâşgarlı Mahmut’tan günümüze kadar kesintisiz olarak devam edegelmiş, Türkçenin modern dil öğretim yaklaşım ve yöntemleriyle öğretimi ise 90’lı yıllarda başlamış, 2010’dan sonra “Dünya Dili Türkçe” ülküsüyle hem yurt içinde hem de yurt dışında büyük bir ivme kazanmıştır. Güçlenen Türkiye, gelişen teknoloji ve küreselleşen dünya sayesinde Türkçenin sedası coğrafi olarak çok uzaklardaki yerlere ulaşmaya başlamıştır.

Modern anlamda yaklaşık 30 yıllık bir geçmişe sahip olan yabancılara Türkçe öğretiminin görece yeni bir alan olması ise çözüm bekleyen birçok sorunu beraberinde getirmiştir.

Elinizdeki bu kitapta, yabancılara Türkçe öğretiminin çözüm bekleyen güncel sorunları, Türkçe öğretiminin statüsü ve amaçları, Türkçe öğretiminde rol alan kurumlar ve idareciler, öğreticiler, öğrenenler, idari uygulamalar, öğretim uygulamaları, materyaller, seviye tespit, kur ve yeterlik sınavları, öğretici ve öğrenen sertifikaları ile bu alanda yürütülen akademik çalışmalar çerçevesindeki on sekiz (18) üst başlık altında, yazarın bu alandaki akademik birikimi, gözlemleri ile yurt içi ve yurt dışındaki saha tecrübelerinden hareketle ele alınmaya çalışılmış, sorunların çözümü için kısa ve uzun vadede gerçekleştirilebilecek önerilerde bulunulmuştur.

Kitabın, yabancılara Türkçe öğretimi alanında daha önce fark edilmiş sorunların yanı sıra, alan yazında henüz net bir biçimde ifade edilmemiş sorunları dile getirmesi ve odaklanılması gereken noktalara dikkat çekmesi bakımından önemli olduğu düşünülmektedir.

On yıllık saha tecrübesinin bir ürünü olan bu eserin, akademisyen, araştırmacı, öğretici, öğrenci, ders kitabı yazarı, idareci gibi yabancılara Türkçe öğretimi alanının tüm paydaşları için faydalı bir kaynak olacağına inanılmaktadır.

Muhammet MEMİŞ

Samsun, 2021

Doç. Dr. Muhammet MEMİŞ

1987 yılında Gediz/Kütahya’da doğdu. İlkokul, ortaokul ve liseyi UŐak’ta tamamladı. Türkiye 50’ncisi olarak üstün başarı bursu ile kazandığı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğı Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden 2011 yılında mezun oldu. Erasmus değıŐim programı aracılığıyla Almanya’daki yerel bir gazetede redaktör olarak çalıştı. TİKA Yaz Okulu Projesinde, TOBB ETÜ’de ve Yunus Emre Enstitüsünde staj yaptı. Makedonya ve Bosna Hersek’te yabancılara Türkçe okutmanlığı görevinde bulundu.

2012 yılında Ondokuz Mayıs Üniversitesine araştırma görevlisi olarak atandı ve yüksek lisans eğitimini 2014 yılında burada tamamladı. 2014-2016 yılları arasında Gazi Üniversitesine görevlendirildi ve doktora eğitimini 2018 yılında Gazi Üniversitesinde tamamladı. 2019 yılında doktor öğretim üyesi olarak atandı. 2020 yılında ise doçent olmaya hak kazandı.

Çok iyi düzeyde İngilizce ve orta düzeyde Almanca bilen Muhammet MEMİŞ’in Türkçe eğitimi ve öğretimi alanında ulusal ve uluslararası birçok bilimsel yayını bulunmaktadır. Dil eğitimi ve Türkoloji alanlarında yayın yapan 2 akademik derginin eş editörlüğünü de yürüten MEMİŞ, hâlen Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesinde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Farklı birçok kurumda 10 yıldır kesintisiz sürdürdüğü yabancılara Türkçe öğreticiliğinin yanı sıra görevli olduğı bölümde Őu anda “okuma eğitimi, yazma eğitimi, dil bilgisi öğretimi, yabancılara Türkçe öğretimi, Türkçe ders kitabı incelemeleri, Türkçenin güncel sorunları” derslerini vermektedir.

ORCID No: 0000-0001-6037-3958

İÇİNDEKİLER

Ön Söz.....	iii
Doç. Dr. Muhammet MEMİŞ	v
Giriş.....	1
Türkçenin ve Türkçe Öğretiminin Dünyadaki Statüsü ile İlgili Sorunlar	3
Türkçe Öğretiminin Özel Amaçlarının Net Olarak Ortaya Konulmamış Olması Sorunu	6
Kendi Kendine Yeten Bir Öğrenci Sirkülasyonunun Olmayıışı Sorunu.....	10
Hedef Kitlenin Nitelikleri ile İlgili Sorunlar	14
Yabancı Uyruklu Öğrenci Kabulü İçin Yapılan Sınav ile İlgili Sorunlar	19
Seviye Tespit, Kur Atlama ve Sertifikalandırma Sınavları ile İlgili Sorunlar	23
Yabancı Dil ve İkinci Dil Kavramlarının Yanlış Kullanımı ve Bu Kullanımın Alan Yazına Yansımaları ile İlgili Sorunlar	34
Akademik Çalışmalar ile İlgili Sorunlar.....	42
Yabancılara Türkçe Öğretimi Lisans Programının Olmaması Sorunu ve Bunun Yol Açtığı Diğer Sorunlar	51
Yabancılara Türkçe Öğretimi Lisans Programı Taslağı	58
Yabancılara Türkçe Öğretimi Alanındaki Öğretim Programları ile İlgili Sorunlar	65
Yabancılara Türkçe Öğreticiliğı Sertifika Programları ile İlgili Sorunlar	71
TÖMER'lerin İşleyişi ile İlgili Sorunlar	78
Sınıfların Oluşturulması ile İlgili Sorunlar	85

Öğreticiler ile İlgili Sorunlar.....	95
Yerel Okutmanlar ile İlgili Sorunlar	100
Türkçe Öğretim Setleri ile İlgili Sorunlar.....	103
Akademik Türkçe Öğretimi ile İlgili Sorunlar	109
Koordinasyon ve Akreditasyon Sorunu	121
Yurt Dışına Gönderilen Türkçe Öğreticilerinin Seçimi ve Nitelikleri ile İlgili Sorunlar	126
Kaynaklar.....	133

Giriş

Türk üniversitelerine uluslararası öğrenci kabulüne ilişkin yakın tarihteki ilk atılım 90'lı yılların başında Türk soylu öğrencilerin Türkiye'ye getirilmesi projesi ile olmuştur. 1992 yılında başlatılan *Büyük Öğrenci Projesi* ile Türkiye'deki üniversitelere hatırı sayılır sayıda öğrenci girişi olmuş, başka birçok alanda olduğu gibi bu durum Türkçenin ana dili dışında öğretimi ile ilgili akademik çalışmaların da başlamasını sağlamıştır. Ankara Üniversitesi Türkçe Öğretim Merkezinin (1985) kuruluşu ile birlikte modern anlamda yabancılara Türkçe öğretimi çalışmalarının miladı olarak görülebilecek bu projenin başlangıç tarihinden sonraki 15 yıl boyunca *Büyük Öğrenci Projesi*'nin istenildiği gibi devam ettirilememesi neticesinde akademik anlamda çok fazla dikkat çekmeyen ve üzerine eğilinmeyen bir alan olarak kalan yabancılara Türkçe öğretimi, devlet politikasındaki değişiklikler ile birlikte Yunus Emre Vakfı (2007) ve Yunus Emre Enstitüsünün (2009) kurulmasından sonra yeniden gündeme gelmeye başlamış, Türkiye'nin uluslararası arenada siyasal ve ekonomik açıdan irtifa kazanması, mültecilerin hedef ülkelerinden birine dönüşmesi ve üniversitelerin uluslararası eğitim pazarına yönelmesi neticesinde 2010 sonrası popüler bir alan hâline gelmiştir.

Büyük Öğrenci Projesi'nin uygulamaya konulduğu tarih ile Yunus Emre Enstitüsünün kurulduğu tarih arasında geçen on yedi (17) yılda hem yabancılara Türkçe öğretimi yapan kurumların hem de bu alanda yapılan bilimsel çalışmaların sayısı oldukça sınırlı kalmıştır. Yukarıda sözü edilen sebeplerle 2010 yılından sonra sürekli olarak artan Türkçe öğrenme talebine istinaden 2010 öncesi yalnızca büyük şehirlerdeki üniversitelerde faaliyet gösteren Türkçe öğretim merkezlerinin sayısı katlanarak 2015 yılında 86'ya, 2018 yılında ise 125'e çıkmıştır. Aynı orandaki artış akademik çalışmaların sayısında, bu alana yönelen akademisyen, öğretici ve öğrenci sayılarında da

görülmüştür. Kontrolsüz ve yüksek yoğunluklu bu artış beraberinde nitelik sorununu getirmiş ve yabancılara Türkçe öğretimi alanındaki akademik yayın, öğretim materyali, öğrenci ve öğretici sertifikaları ile öğretici aday ve öğretici sayılarında enflasyona yol açmıştır.

1992’de Türk soylu öğrencilerin Türkiye’ye getirilmesiyle başlayan, 2009’da Yunus Emre Enstitüsünün kurulmasından, 2010’dan sonra ise neredeyse her üniversitede bir Türkçe öğretim merkezi açılmasından sonra daha da ivme kazanan, son dönemde üniversitelerin uluslararası eğitim pazarına yönelmesi ve Türkiye’nin mültecilerin hedef ülkelerinden biri hâline gelmesi neticesinde yoğunluğu daha da artan Türkçe öğrenme talebine ve bunun tetiklediği akademik yönelime karşın yabancılara Türkçe öğretimi alanı, standart ve nitelikli dil öğretimi, öğretim programları, öğretim materyalleri, ölçünlü ölçme-değerlendirme araçları, yabancılara Türkçe öğretimi için özel olarak yetiştirilmiş öğretici kaynağı, bu alanda yapılacak akademik çalışmalara danışmanlık yapacak alan uzmanı sayısı, denetleyici ve koordine edici çatı bir kurum gibi birçok hususta hazırlıksız yakalanmıştır.

Büyük Öğrenci Projesi’nin başlatılmasından bu yana geçen yaklaşık otuz (30) yıl, yabancılara Türkçe öğretimi alanının akademik olgunlaşması için yeterli olmamış ve yukarıda sözü edilen başlıklarda bulunan birçok sorun günümüze kadar ulaşmıştır. Bu kitapta, yabancılara Türkçe öğretimi alanının çözüm bekleyen güncel sorunları; alan yazından ve yazarın bu alandaki akademik bilgi birikiminden, gözlemlerinden, yurt içi ve yurt dışındaki saha tecrübelerinden istifade edilerek ortaya konulmaya çalışılmıştır. Bu doğrultuda kitapta yanıt aranan temel soru “Yabancılara Türkçe öğretiminin güncel sorunları nelerdir?” şeklindedir. Kitabın buradan sonraki bölümleri, bu sorunun yanıtı niteliğindeki sorunların; başlıklar hâlinde tasnif edilmesi, açıklanması ve çözümüne yönelik önerilerde bulunulması biçiminde düzenlenmiştir.

Türkçenin ve Türkçe Öğretiminin Dünyadaki Statüsü ile İlgili Sorunlar

Dünyanın farklı coğrafyalarında hükûmetlerin, toplumların ve bireylerin Türkçe ile ilgili algıları, tutumları, bakış açıları ile insanların Türkçeyi öğrenme talepleri politik, ekonomik ve kültürel nedenlerle birbirinden farklılık göstermekte; sözü edilen bu unsurlara bağlı olarak da Türkçe öğretiminin farklı ülkelerdeki resmî ve resmî olmayan statüsü bu durumdan etkilenmektedir. Türkçenin farklı bölgelerdeki statüsü dinamik bir seyir izlemekte ve Türkiye'nin deneyimlediği olumlu veya olumsuz her siyasal, askerî ve ekonomik olay Türkçe öğretiminin statüsüne etki etmektedir.

Dünya üzerindeki devletleri Türkçe öğretiminin statüsü bakımından Türkçenin öğrenilmek istendiği ülkeler ve Türkçenin öğretilmeye çalışıldığı ülkeler şeklinde ikiye ayırmak mümkündür.

Türkçe, Bosna Hersek, Makedonya, Arnavutluk, Kosova gibi Balkan ülkelerinde, Mısır, Libya, Tunus, Cezayir, Ürdün, Irak, Suriye gibi Arap ülkelerinde, Somali, Etiyopya, Sudan, Senegal gibi Afrika ülkelerinde, Ukrayna, Gürcistan gibi Avrasya ülkelerinde ve İranda öğrenilmek istenen bir yabancı dil konumunda iken Türk dünyası hariç diğer dünya ülkelerinde öğretilmeye çalışılan bir yabancı dil statüsündedir. Türkçenin öğrenilmek istenen bir dil konumunda olduğu Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Mısır gibi bazı ülkelerde ise bu ülkeler ile Türkiye'nin güncel siyasi ilişkileri sorunlu olduğu için Türkçe öğretiminde çeşitli engellemelerle karşılaşmaktadır. Türkçenin özellikle devlet desteği ve Türk kültür merkezleri aracılığıyla öğretilmeye çalışıldığı Malezya, Macaristan, Sırbistan gibi bazı ülkelerde hükûmetler Türkçe öğretimi ile ilgili destekleyici bir tavır içerisinde iken Rusya, Almanya, Fransa gibi bazı ülkelerde ise hükûmetler engelleyici bir tutum sergilemektedir. Hükûmetlerin Türkçe öğretiminin statüsü ile ilgili destekleyici veya engelleyici bir tutum içinde olmalarının altında politik, ekonomik ve dinî nedenler

bulunmaktadır. Örneğin, halkın büyük çoğunluğunun Müslüman olduğu Endonezya veya Malezya'da Türkiye'ye ve Türkçeye sempati ile bakılmakta ve Türkçe öğretimi resmî engellemelerle karşılaşmakta iken Türkçe öğretimi Rusya'da veya Çin'de zaman zaman gevşeyen zaman zaman sıkılaştıran bir yaklaşımla resmî kanallar tarafından engellemelere maruz bırakılmaktadır.

Türkçe öğretimine sıcak bakılmayan diğer ülkelerden Almanya, Avusturya, Fransa, Hollanda ve Belçika'da ise bu tutumun altında yatan sebepler daha çeşitlidir. Sözü edilen ülkelerde Türkçeye yabancı dil olarak son derece sınırlı düzeyde öğrenme isteği olmasına karşın Türkçe ana dili eğitimi/öğretimi çerçevesinde milyonlarca iki dilli Türk vatandaşı tarafından talep görmektedir. Sözü edilen öğrenme talebi, Almanya, Avusturya, Fransa, Hollanda ve Belçika hükümetleri tarafından bu ülkelerde yaşayan Türklere kendi toplumlarıyla uyumu ve topluma katılımı açısından tehdit olarak algılanmakta ve Türkçenin bu ülkelerde doğmuş olan üçüncü ve dördüncü kuşağı arasındaki değerini ve konumunu düşürmek için sistemli birçok uygulama devreye konulmaktadır. Aynı şekilde Bulgaristan ve Yunanistan'da azınlık statüsünde yaşayan Türklere Türkçenin ana dili olarak eğitimi/öğretimi ve Türkçenin bu ülkelerdeki resmî statüsü konularında da önemli sorunlar bulunmaktadır.

Coğrafi ve kültürel olarak Türkiye'ye uzak olan Güney, Orta ve Kuzey Amerika, Okyanusya, Kuzey Avrupa ve Baltık ülkelerinde Türkçenin yabancı dil olarak öğrenimi konusunda kayda değer bir ilgi olmadığından bu coğrafyalarda diğer yabancı dillerle karşılaştırıldığında Türkçenin yabancı dil olarak anlamlı bir konumu bulunmamaktadır.

Türkçe ayrıca, Türkiye'nin üye olduğu Birleşmiş Milletler, Avrupa Konseyi, NATO, Dünya Ticaret Örgütü gibi uluslararası kuruluşların hiçbirinde ne resmî ne de çalışma dili olarak tanınmış durumdadır. Türkçe yalnızca diğer Türk cumhuriyetlerinin üye olduğu Türk Konseyi ve Uluslararası Türk Kültürü Teşkilatı gibi kuruluşlarda resmî dil statüsündedir.

Tüm bu hususlar bir arada ele alınarak bir değerlendirme yapıldığında ise Türkçenin ve yurt dışında Türkçe öğretiminin istenen konumun uzağında olduğunu söylemek mümkündür. Türkçe, yukarıda ifade edildiği üzere bazı coğrafyalarda öğrenilmek istenen bir dil konumundayken daha geniş bir coğrafyada öğretilmeye çalışılan bir dil konumundadır ve çeşitli gerekçelerle hem uluslararası organizasyonlarda hem de birçok ülkede resmî ve gayri resmî statüsünün yükselmesine karşı tepkisel bir tavırla karşı karşıyadır. Bu noktada Türkçenin farklı bölgelerdeki mevcut statüsünü ve bunun nedenlerini iyi analiz etmek ve elde edilen sonuçlar dikkate alınarak Türkçenin sistemli bir devlet politikasıyla farklı coğrafyalardaki konumunu yükseltmek ve sağlamlaştırmak için daha akılcı bir tavırla gayret sarf etmek gerekmektedir. Devlet yetkilileri ve kurumları tarafından sahadaki tecrübelerden istifade edilerek hazırlanacak olan Türkçe öğretim politikası ile Türkçe farklı coğrafyalarda siyaseten de yumuşak bir güç olarak kullanılabilir hâle gelecektir.

Türkçe Öğretiminin Özel Amaçlarının Net Olarak Ortaya Konulmamış Olması Sorunu

Bir dilin yabancı dil olarak öğretilmesindeki amaç ile öğrenilmesindeki amaç her zaman birbiriyle örtüşmeyebilir. Örneğin, tarihi süreçte Türk devletlerinin yönetimine giren ancak kendi dilini konuşmada özgür bırakılan topluluklarda Türkçe öğrenmeye; sadece devlet yönetimiyle işi olanlar, ticaretle uğraşanlar, casusluk faaliyetleri içerisinde olanlar ve Türkçe yazılmış bilimsel ve edebî kaynaklardan yararlanmak isteyen bilim adamları ihtiyaç duymuşlardır. Yine aynı döneme denk gelen Türkçe öğretimi çabalarının temelinde ise Türkçenin diğer dillerden bir eksiğinin olmadığını göstermek, Türkçenin edebî bir dil olarak gelişmesine hizmet etmek, değerli ve Türk edebiyatında klasik kabul edilen metinlerin yaygınlaşmasını ve anlaşılmasını sağlamak gibi sebepler yatmaktadır. Bu durum, günümüzde öğretim ve öğrenim amaçları bakımından geçmişten biraz daha farklı bir boyut kazanarak birbirine oldukça yaklaşmış; Türkçe genel itibarıyla eğitim, iletişim ve kültürel etkileşim bağlamındaki hedefler doğrultusunda öğretilip öğrenilmeye başlanmıştır.

Çağdaş dil öğretim yaklaşımları uyarınca Türkçenin yabancı dil olarak öğretimindeki amaç; öğrenenlerin Türkçeyi dört temel dil becerisi olan okuma, dinleme, konuşma ve yazma becerilerinde etkili ve doğru bir şekilde kullanabilmelerini sağlamaktır. Alan yazındaki ilgili çalışmalara yabancılara Türkçe öğretiminin amaçları açısından bakıldığında; öğrenenlerin öğrenme amacına bağlı olarak Türkçenin tüm iletişim bağlamlarında kullanılabilmesini sağlamak; öğrenenlerin Türkçeyi dört temel dil becerisinde etkin olarak kullanabilmelerini sağlamak; Türk kültürünü dil eğitiminin bir parçası olarak öğretmek; öğrenenlerin farklı bir dili konuşan toplumun kültürü ile kendi kültürleri arasında karşılaştırma yapabilmelerini ve

bu karşılaştırma neticesinde farklılıklara karşı hoşgörüsü ile bakabilmelerini sağlamak; öğrenenlerin Türkçe sanat ve edebiyat eserlerinden istifade edebilmelerine imkân tanımak ve öğrenenlerin, seyahatlerde, iş gezilerinde, iş görüşmelerinde ve iş arama sürecinde Türkçenin sunduğu imkânlardan yararlanabilmelerini sağlamak şeklinde amaçların bulunduğu görülmektedir.

2020 yılında Türkiye Maarif Vakfı (TMV) tarafından yayımlanan *Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi Programı*'nda da alan yazındakilere benzer şekilde Türkçe öğretiminin amaçları öğrenenlerin;

1. Dinleme/izleme ve okuma yoluyla Türkçe anlama becerilerini geliştirmek,
2. Sözlü üretim, sözlü etkileşim ve yazma yoluyla Türkçe anlatma becerilerini geliştirmek,
3. Türkçeyi dinleme, konuşma, okuma ve yazma becerilerini bütüncül bir şekilde ve kurallarına uygun olarak bilinçli, doğru ve özenli kullanmalarını sağlamak,
4. Türkçeye ait sözsüz iletişim becerilerini kazanmalarını ve bunları iletişim süreçlerinde doğru kullanmalarını sağlamak,
5. Türkçe söz varlığını zenginleştirmek,
6. Etkileşim yoluyla kültürel duyarlılık ve kültürlerarası bilinç kazandırmak,
7. Türk dili ve edebiyatının seçkin eserlerini tanımalarını sağlamak,
8. Hayat boyu öğrenme becerilerini geliştirmek,
9. Disiplinler arası bir yaklaşımla 21. yüzyıl becerilerini edinmelerini/geliştirmelerini sağlamak,
10. Akademik ve özel amaçlı Türkçe dil yeterliklerini geliştirmek (TMV, 2020, s. 22) şeklinde belirtilmiştir.